

Deklica s punčko.

Nina, oj, nana,
punčka zaspana,
nina, oj, nana,
moja Zvezdana!

Hu, kaj ne slišiš
burje, ki vzdíše?
Hu, je ne slišiš
krog naše hiše?!

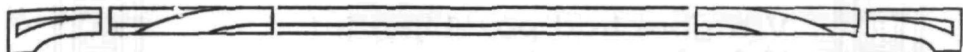
Tema je zunaj,
tema ko v rogu,
davno že spijo
ptičice v logu.

Če ne boš spala,
burja te strese,
v temno te šumo
s sabo odnese...

Pa še ti spavaj,
nina, oj, nana,
ptičica moja,
moja Zvezdana!

Nina, oj, nana,
punčka zaspana,
nina, oj, nana,
moja Zvezdana!

Karel Širok.

Ob morju ...

Ob morju, ob šumečem morju
otožna deklica stoji,
na bregu nudijo se cvetke,
a ona cvetkam govori:

„Nabrala bi vas rada, cvetke,
in nesla vas na grob njegov,
a sam Bog ve, kje izkopan je
tam sredi zelenih valov...“

Ah, ladja se je potopila
in oče se potonil z njo,
in sam Bog ve, kje v sebi skriva
ga neizmerno morsko dno.

Nabrala bi vas rada, cvetke,
in nesla vas na grob njegov,
a sam Bog ve, kje izkopan je
tam, sredi zelenih valov, ...“

Karel Širok.

